

Czwartek, 14 czerwca 2018 r.

P8_TA(2018)0267

Negocjacje w sprawie nowej umowy o partnerstwie AKP-UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2018 r. w sprawie zbliżających się negocjacji na temat nowej umowy o partnerstwie między Unią Europejską a grupą państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (2018/2634(RSP))

(2020/C 28/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. („umowę z Kotonu”), a także jej przeglądy z roku 2005 oraz 2010 ⁽¹⁾,
- uwzględniając porozumienie z Georgetown z 1975 r., ustanawiające grupę państw AKP, oraz jego przegląd z 1992 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 października 2016 r. w sprawie przyszłości stosunków AKP-UE po roku 2020 ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie podniesienia skuteczności współpracy na rzecz rozwoju ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Komisji z dnia 12 grudnia 2017 r. dotyczące decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji w sprawie umowy o partnerstwie między Unią Europejską a grupą państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (COM(2017)0763),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie odnowionego partnerstwa z krajami Afryki, Karaibów i Pacyfiku (JOIN(2016)0052),
- uwzględniając wspólny dokument konsultacyjny Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 6 października 2015 r. zatytułowany „W stronę nowego partnerstwa między Unią Europejską a państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku po 2020 r.” (JOIN(2015)0033),
- uwzględniając szczyt Organizacji Narodów Zjednoczonych na temat zrównoważonego rozwoju i dokument końcowy przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 25 września 2015 r. pt. „Przekształćmy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”, jak również 17 celów zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Parlamentu, Rady, przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie oraz Komisji z dnia 7 czerwca 2017 r. dotyczące nowego konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju pt. „Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość”,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie odnowionego partnerstwa z państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku oraz opinię z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie przyszłości stosunków UE z grupą państw AKP,
- uwzględniając 7. i 8. szczyt szefów państw i rządów państw AKP, które odbyły się odpowiednio w Malabo (13–14 grudnia 2012 r.) i w Port Moresby (4 maja 2016 r.),

⁽¹⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/03_01/pdf/mn3012634_en.pdf

⁽²⁾ http://www.wipo.int/edocs/trtdocs/en/acp/trt_acp_3.pdf

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0371.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0437.

Czwartek, 14 czerwca 2018 r.

- uwzględniając 103. i 105. posiedzenie wspólnej Rady Ministrów AKP-UE, które odbyły się odpowiednio w Dakarze (26–27 kwietnia 2016 r.) i w Brukseli (3–4 maja 2017 r.),
  - uwzględniając szczyt UE-Unia Afrykańska w Abidżanie w dniach 29–30 listopada 2017 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie na temat przyszłości AKP po 2020 r. sporządzone w marcu 2016 r. przez grupę wybitnych osobistości państw AKP,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 października 2015 r. w sprawie roli władz lokalnych w krajach rozwijających się we współpracy na rzecz rozwoju ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając deklarację z 8. szczytu szefów państw i rządów grupy państw AKP z dnia 1 czerwca 2016 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie prac Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE ⁽⁶⁾ oraz rezolucję przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE,
  - uwzględniając oświadczenie Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 21 grudnia 2016 r. w sprawie parlamentarnego wymiaru stosunków AKP-UE po wygaśnięciu umowy z Kotonu ⁽⁷⁾,
  - uwzględniając oświadczenie współprzewodniczących Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie przyszłości stosunków AKP-UE ⁽⁸⁾,
  - uwzględniając art. 208 i 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa,
  - uwzględniając pytania do Rady i Komisji w sprawie zbliżających się negocjacji na temat nowej umowy o partnerstwie między Unią Europejską a grupą państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (O-000043/2018 – B8-0025/2018 i O-000044/2018 – B8-0026/2018),
  - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Rozwoju,
  - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wartość i dorobek umowy z Kotonu opiera się na szeregu unikalnych cech, takich jak jej prawnie wiążący charakter, kompleksowość – dzięki trzem filarom współpracy na rzecz rozwoju, współpracy politycznej oraz współpracy gospodarczej i handlowej – a także wysoki budżet w postaci Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR);
- B. mając na uwadze, że partnerstwo AKP-UE odegrało istotną rolę na drodze do realizacji milenijnych celów rozwoju, mimo że UE nie udało się osiągnąć celu w postaci przeznaczenia 0,7 % jej dochodu narodowego brutto (DNB) na oficjalną pomoc rozwojową;
- C. mając na uwadze, że partnerstwo AKP-UE w znaczący sposób przyczyniło się do eliminacji ubóstwa, włączenia państw AKP do globalnej gospodarki i większej skuteczności roli globalnego partnera, jaką odgrywa w wielostronnych negocjacjach handlowych i klimatycznych;

⁽⁵⁾ Dz.U. C 349 z 17.10.2017, s. 11.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 310 z 25.8.2016, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 170 z 30.5.2017, s. 36.

⁽⁸⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2015_acp2/pdf/1081264en.pdf

Czwartek, 14 czerwca 2018 r.

- D. mając na uwadze, że dzięki partnerstwu AKP-UE poprawił się dostęp do rynku dla państw AKP i państw członkowskich UE oraz zwiększyło się wzajemne zrozumienie stanowisk, wartości i norm za sprawą dialogu politycznego między tymi państwami;
- E. mając na uwadze, że choć partnerstwo AKP-UE znacznie przyczyniło się do postępów w realizacji milenijnych celów rozwoju, to stopień realizacji celów dotyczących eliminacji ubóstwa i włączenia państw AKP do globalnej gospodarki jest wciąż niewystarczający, bowiem połowa państw AKP nadal należy do najsłabiej rozwiniętych krajów na świecie (LDC), a ich łączny udział w światowym handlu wynosi poniżej 5 %, natomiast udział w światowym PKB – około 2 %;
- F. mając na uwadze, że ustanowienie Unii Afrykańskiej, wspólnej strategii Afryka-UE, wspólnej strategii partnerstwa UE-Karaiby i strategii UE-Pacyfik obrazuje coraz bardziej regionalne podejście UE do kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i troski, takich jak pokój i bezpieczeństwo, terroryzm i migracja;
- G. mając na uwadze, że pokój, bezpieczeństwo i stabilność polityczna stanowią nieodzowne warunki zrównoważonego rozwoju;
- H. mając na uwadze, że wspólna podstawa i porozumienia regionalne muszą uwzględniać specyficzne uwarunkowania regionalne i kontynentalne zgodnie z zasadami pomocniczości i komplementarności;
- I. mając na uwadze, że państwa AKP wyłoniły trzy filary negocjacji, a mianowicie:
- handel, inwestycje i usługi,
  - współpracę na rzecz rozwoju, naukę i technologię oraz badania naukowe i innowacje,
  - dialog polityczny i rzecznictwo;
- J. mając na uwadze, że dialog polityczny na temat elementów zasadniczych, o którym mowa w art. 8 i 96 umowy z Kotonu, jest konkretnym środkiem prawnym umożliwiającym przestrzeganie wspólnych wartości partnerstwa AKP-UE oraz promowanie demokracji, dobrych rządów i praw człowieka, mających zasadnicze znaczenie dla zrównoważonego rozwoju;
- K. mając na uwadze, że istnieje wyraźna potrzeba, aby w nowej umowie zagwarantować zachowanie uwarunkowań w zakresie praw człowieka oraz wzmocnienie dialogu politycznego;
- L. mając na uwadze, że pomimo wyraźnego uznania roli parlamentów narodowych, władz lokalnych, społeczeństwa obywatelskiego i sektora prywatnego w przeglądzie umowy z Kotonu z 2010 r. ich udział w debatach na temat polityki i działań AKP-UE – w tym w procesie programowania, działań następczych czy oceny – jest ograniczony;
- M. mając na uwadze, że dialog polityczny był w dużej mierze wykorzystywany na późnym etapie kryzysów politycznych, a nie jako środek zapobiegawczy;
- N. mając na uwadze, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego muszą się borykać z coraz bardziej restrykcyjnymi przepisami i innymi przeszkodami, które ograniczają ich aktywność i możliwości działania;
- O. mając na uwadze, że możliwości techniczne w zakresie zajmowania się kwestiami z dziedziny opodatkowania w wielu państwach AKP stanowią przeszkodę zarówno w mobilizacji dochodów krajowych, jak i w uczestnictwie w międzynarodowej współpracy podatkowej;

Czwartek, 14 czerwca 2018 r.

- P. mając na uwadze, że EFR jest finansowany z bezpośrednich wkładów państw członkowskich UE i nie podlega zwykłym uniijnym zasadom budżetowym; mając na uwadze, że Parlament nie ma uprawnień dotyczących budżetu EFR, poza prawem do udzielania absolutorium w odniesieniu do już poniesionych wydatków, a także nie ma formalnych uprawnień do kontroli programowania EFR;
- Q. mając na uwadze, że zasadniczym elementem nowego partnerstwa AKP-UE powinno być pogłębienie jego wymiaru parlamentarnego oraz zwiększenie jego roli doradczej;
- R. mając na uwadze, że częstotliwość i różnorodność posiedzeń Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego (WZP) AKP-UE pozwoliła na konsekwentny dialog między Parlamentem Europejskim a państwami AKP, utrwalając tym samym jego legitymację i wzmacniając dyplomację parlamentarną; mając na uwadze, że WZP wykorzystywano jako wzór dyplomacji parlamentarnej na różnych forach politycznych;
1. z zadowoleniem przyjmuje główne elementy i ogólną strukturę przyszłej współpracy między grupą państw AKP a Unią Europejską, zaproponowane przez Komisję w jej zaleceniu w sprawie decyzji Rady upoważniającej do rozpoczęcia negocjacji dotyczących przyszłej umowy o partnerstwie;
  2. podkreśla, że agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, cele zrównoważonego rozwoju i Europejski konsensus w sprawie rozwoju muszą stanowić centralny element odnowionego partnerstwa AKP-UE;
  3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju uważa się za główny cel, lecz ubolewa nad brakiem konkretnych środków wykonawczych w proponowanych porozumieniach; podkreśla konieczność włączenia w główny nurt wszystkich polityk, planów i działań realizowanych w ramach przyszłej umowy kwestii o charakterze przekrojowym, takich jak zrównoważenie środowiskowe, cele w dziedzinie zmiany klimatu, zagadnienia dotyczące płci i sprawiedliwość społeczną;
  4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wniosek Komisji w sprawie nowej umowy o partnerstwie jest otwarty dla partnerów zewnętrznych;
  5. przypomina, że najważniejszym wśród celów zrównoważonego rozwoju jest eliminacja ubóstwa, które pozostaje głównym problemem w większości państw AKP; podkreśla w związku z tym, że walka z ubóstwem musi pozostać centralnym elementem przyszłej umowy;
  6. zauważa, że Komisja w dużej mierze uwzględniła stanowisko Parlamentu oraz że wspólna podstawa i porozumienia regionalne będą w równym stopniu prawnie wiążące, o co wnosił Parlament;
  7. przypomina, że przyszła umowa o partnerstwie będzie uwzględniać zasady sprawiedliwości, wzajemnego szacunku i wzajemnych interesów;
  8. podkreśla, że należy utrzymać zasadnicze elementy umowy z Kotonu – poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności, zasad demokracji i praworządności oraz dobrych rządów – jako podstawę współpracy na okres po 2020 r. i nieodłączną część porozumienia o wspólnej podstawie oraz regionalnych porozumień i protokołów; wzywa Komisję i Radę do wyraźnego uwzględnienia w części mandatu dotyczącej praw człowieka kwestii wolności od dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub wyznanie, niepełnosprawność, wiek, orientację seksualną bądź tożsamość płciową oraz kwestii zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego i praw do nich, zgodnie z pekińską platformą działania z 1995 r. i wynikami konferencji przeglądowych;
  9. podkreśla konieczność zajęcia się kwestią praw człowieka i sprawowania rządów w oparciu o obowiązujące międzynarodowe instrumenty prawne, przepisy, zasady i mechanizmy ustanowione przez regionalne i panafrkańskie organy zarządzające w celu zwiększenia odpowiedzialności za własny rozwój;
  10. przypomina, że przyszłe partnerstwo między państwami AKP i UE musi uwzględniać agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz powinno przyczynić się do jej wdrażania na wszystkich szczeblach;
  11. wzywa negocjatorów UE i AKP do zawarcia w części umowy poświęconej wspólnym podstawom jasnego przepisu dotyczącego pełnego wdrożenia przez wszystkie strony Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego;

Czwartek, 14 czerwca 2018 r.

12. podkreśla konieczność zapewnienia spójności między zasadami określonymi we wspólnej podstawie a priorytetami regionalnymi określonymi w porozumieniach oraz podkreśla, że wspólna podstawa powinna zawierać wyraźne odniesienia do rozliczalności, mechanizmów monitorowania i przeglądu w przypadku niezgodności z przepisami; kładzie nacisk także na to, że należy zapewnić rozliczalność stron wobec obywateli i podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, oraz że wspólne instytucje powinny ustanowić mechanizmy składania skarg w przypadkach naruszeń zobowiązań dotyczących praw człowieka i innych zasadniczych elementów;
13. przypomina wszystkim stronom negocjacji, że dialog polityczny stanowi zasadniczy element umowy z Kotonu i że musi on pozostać podstawowym filarem prawnym w nadrzędnych ramach oraz na szczeblu regionalnym nowej umowy;
14. podkreśla, że dialog polityczny stanowi integralną część partnerstwa i wartościową podstawę służącą poprawie sytuacji mieszkańców krajów partnerskich; wzywa zatem do lepszego monitorowania sytuacji w zakresie praw człowieka w tych krajach i podkreśla, że musi to być proces przejrzysty, sprzyjający włączeniu społecznemu i oparty na uczestnictwie; podkreśla znaczenie zapewnienia konstruktywnego udziału społeczeństwa obywatelskiego w dialogu prowadzonym na wszystkich szczeblach;
15. przypomina, że dialog polityczny musi być prowadzony w sposób wyważony i oparty na wzajemnym szacunku;
16. podkreśla, że współpraca AKP-UE powinna przewidywać mechanizm regularnej wzajemnej oceny pozwalający monitorować postępy i braki w realizacji celów zrównoważonego rozwoju i angażujący parlamenty, władze lokalne i społeczeństwo obywatelskie, a także regularną ocenę i sprawozdania publiczne na temat poszanowania praw człowieka i innych zasadniczych elementów; uważa, że skuteczne wdrożenie agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i celów zrównoważonego rozwoju wymaga umocowania, bliskości, pomocniczości i silnego zaangażowania władz lokalnych i podmiotów niepaństwowych; apeluje o lepszą komunikację i dialog w celu pogłębienia relacji między państwami AKP i UE;
17. ponownie stwierdza, że umowy o partnerstwie gospodarczym są podstawą współpracy regionalnej i stanowią instrumenty rozwoju oraz integracji regionalnej; apeluje w związku z tym o pełne włączenie tych umów do nowej umowy AKP-UE;
18. wzywa do zwiększenia politycznej siły przebicia partnerstwa AKP-UE na arenie międzynarodowej, tak aby partnerzy stali się skuteczniejszymi podmiotami na szczeblu globalnym;
19. apeluje o umieszczenie w przyszłej umowie jasno określonych przepisów regulujących kwestię roli i zakresu obowiązków sektora prywatnego; podkreśla w szczególności, że przedsiębiorstwa zaangażowane w partnerstwa dla rozwoju muszą podczas całego cyklu życia projektów przestrzegać zasad społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, w tym zasad inicjatywy Global Compact ONZ dotyczących praw człowieka, Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, podstawowych zasad prawa pracy MOP, norm ochrony środowiska i Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji; zwraca uwagę na potrzebę opracowania przez państwa członkowskie UE i AKP krajowych planów wdrażania Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka, a zwłaszcza uregulowań dotyczących zachowania należytej staranności;
20. przypomina, że mobilizacja zasobów krajowych w drodze opodatkowania jest najważniejszym źródłem dochodów służących finansowaniu zrównoważonego rozwoju; ubolewa, że środki przeciwdziałania nielegalnym przepływom finansowym i uchylaniu się od opodatkowania nie zajmują w projekcie mandatu pierwszoplanowej pozycji; apeluje do stron negocjacji o włączenie do nowej umowy ambitnych zapisów w sprawie pomocy finansowej i technicznej dla krajów rozwijających się, tak aby mogły one dostosować się do najnowszych światowych norm w zakresie walki z uchylaniem się od opodatkowania, które obejmują m.in. automatyczną wymianę informacji, informowanie o beneficjentach rzeczywistych firm i publiczną sprawozdawczość korporacji wielonarodowych w podziale na kraje w celu powstrzymania erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, w oparciu o modele G-20 i OECD; apeluje też do stron, by zaangażowały się w poparcie dla ustanowienia prawnie wiążącego międzyrządowego organu ONZ ds. współpracy podatkowej;
21. wyraża ubolewanie, że w projekcie mandatu nie przewidziano żadnych przepisów dotyczących zapewnienia wymiaru zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do rolnictwa, pomimo ogromnych wyzwań, przed którymi stoją rolnicy w państwach AKP z powodu zmiany klimatu; wzywa negocjujące strony do uwzględnienia w nowej umowie systemów wsparcia na rzecz zrównoważonych praktyk rolniczych;
22. wzywa do większego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w dialog polityczny, programowanie i wdrażanie, a także do wsparcia budowania potencjału przez to społeczeństwo obywatelskie; podkreśla znaczenie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w dialog polityczny, szczególnie grup lokalnych, których strategie polityczne dotyczą bezpośrednio; podkreśla w związku z tym ryzyko kurczenia się przestrzeni działania społeczeństwa obywatelskiego w niektórych krajach oraz potrzebę uwzględniania również takich grup jak mniejszości, młodzież oraz kobiety, które to grupy nie są w stanie zadbać o własne interesy lub – mimo uzasadnionego interesu demokratycznego – nie są uznawane przez swoje rządy;

Czwartek, 14 czerwca 2018 r.

23. podkreśla, że zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego powinno opierać się na uznaniu różnych ról, jakie ono odgrywa, oraz że należy rozszerzyć jego rolę jako pełnoprawnego podmiotu umowy;
24. podkreśla, że do nowej umowy o partnerstwie między AKP a UE należy w pełni włączyć zasady skutecznej współpracy na rzecz rozwoju oraz że u podstaw umowy i protokołów regionalnych muszą leżeć przepisy gwarantujące odpowiedzialność krajową, koncentrowanie się na wynikach, integracyjny charakter procesu rozwoju, przejrzystość i wzajemną rozliczalność; podkreśla konieczność zapewnienia zrównoważonego pod względem geograficznym podejścia do przydziału pomocy, ze zwróceniem szczególnej uwagi na państwa najslabiej rozwinięte i niestabilne; uważa, że warunkowanie przydziału pomocy współpracą z UE w kwestiach migracyjnych jest niezgodne z uzgodnionymi zasadami dotyczącymi skuteczności pomocy;
25. podkreśla, że przyszłe odnowione partnerstwo/współpraca UE i AKP powinny zapewnić większą skuteczność wspólnych działań w podejmowaniu rozmaitych wyzwań, przed którymi staje obecnie świat, takich jak walka z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną;
26. przypomina, że przyszła umowa musi stwarzać szansę na wzmocnienie zobowiązań i zwiększenie poszanowania spójności polityki na rzecz rozwoju oraz że powinna zawierać mechanizmy jej systematycznego monitorowania; przywołuje w tym kontekście rolę odgrywaną przez delegatury Unii w promowaniu polityki na rzecz rozwoju i podkreśla konieczność prowadzenia przez nie regularnych dialogów na szczeblu krajowym;
27. podkreśla znaczenie przyciągania inwestycji sektora prywatnego, ułatwiania długoterminowego rozwoju lokalnych rynków kapitałowych i wykorzystywania efektu dźwigni w odniesieniu do ograniczonych budżetów przeznaczonych na oficjalną pomoc rozwojową dla zmaksymalizowania wpływu i finansowania celów zrównoważonego rozwoju;
28. ponownie kładzie nacisk na to, jak ważne jest wzmocnienie wymiaru parlamentarnego przyszłej nadrzędnej umowy, które pozwoli zagwarantować Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu rzeczywiste uprawnienia konsultacyjne oraz zapewnienie, że zgromadzenie to będzie forum otwartego, demokratycznego i kompleksowego dialogu parlamentarnego; wnioskuje o zapewnienie mu niezależności prawnej i operacyjnej; domaga się ścisłego zaangażowania Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego we wdrażanie umowy i regularnego zasięgania jego opinii na temat wszelkich kwestii istotnych dla partnerstwa; uważa, że Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne powinno brać pełny udział w negocjacjach dotyczących przyszłego partnerstwa;
29. apeluje o podejmowanie dalszych wysiłków na rzecz usprawnienia sprawowanej przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne kontroli nad programowaniem rozwoju;
30. jest przekonany o konieczności regularnego – przynajmniej corocznego – zwoływania posiedzeń na szczeblu AKP-UE, aby zapewnić ciągłość i stabilność partnerstwa oraz umożliwić regularną sprawozdawczość i wzajemną weryfikację postępów w realizacji celów zrównoważonego rozwoju i oceny przestrzegania praw człowieka i innych zasadniczych elementów, czego domagał się Parlament;
31. w związku z tym zaleca, aby dostosować Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne do nowej struktury regionalnej, nadal koncentrując się na pracy w forach regionalnych oraz zapewniając czynne zaangażowanie parlamentów krajowych i regionalnych; uważa, że Rada Ministrów AKP-UE i Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne powinny spotykać się regularnie, lecz rzadziej niż obecnie, na sesji plenarnej na przemian w UE i w jednym z państw AKP, ale że sesje nie powinny być uzależnione od zwoływania posiedzeń Rady; wzywa państwa członkowskie UE sprawujące prezydencję w Radzie UE do większego zaangażowania w przygotowanie, organizację i przebieg sesji Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego;
32. domaga się, by posiedzenia członków parlamentów z UE i AKP na szczeblu porozumień regionalnych odbywały się co najmniej raz w roku w każdym regionie oraz by ich uzupełnieniem było forum oparte na porozumieniu zainteresowanych stron z udziałem podmiotów niepaństwowych, w tym społeczeństwa obywatelskiego, młodzieży i sektora prywatnego;
33. jest przekonany, że Parlament Panafrkański musi stać się silnym filarem porozumienia dotyczącego Afryki, zwłaszcza w stosunkach z Radą UE-Afryka; w związku z tym wzywa Komisję i partnerów z AKP do opublikowania propozycji tekstów dotyczących wymiaru parlamentarnego i roli Parlamentu Panafrkańskiego na wczesnym etapie negocjacji oraz do konsultowania się w tej sprawie odpowiednio z Parlamentem Panafrkańskim i Parlamentem Europejskim;

Czwartek, 14 czerwca 2018 r.

34. przypomina, że zgodnie z art. 218 ust. 10 TFUE Parlament Europejski musi być natychmiast i w pełni informowany na wszystkich etapach procedury negocjacyjnej, a także przypomina o potrzebie opracowania lepszych rozwiązań praktycznych dotyczących współpracy i wymiany informacji na wszystkich etapach prac nad umowami międzynarodowymi; ponadto zwraca się do Rady i Komisji, aby w pełni i w terminie informowały Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne o przebiegu negocjacji;
35. wzywa Radę Unii Europejskiej do opublikowania mandatu w wersji przyjętej przez Radę; wzywa państwa AKP do podjęcia podobnych działań w odniesieniu do ich mandatu;
36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie AKP, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji Unii Afrykańskiej, Parlament Panafrykański i Prezydium Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE.
-